

Neithal Landscape Objects and Medicinal Uses

Dr. K. Singaravelu

Assistant Professor, Department of Tamil, Thiruvalluvar University, Serkkadu, Vellore
– 632 115

Email: tamilsingam80@gmail.com, Mobile: 9486619899

Abstract

The word "Thinai" signifies land. Tholkappiyar mentions four types of land, excluding Palai. When discussing Purathinai, he refers to Palai as the external thinai of Vanji, thus mentioning five types of land. We can understand from Silappathikaram that Palai land is a transformed state of the Kurinji and Mullai lands. Among the five lands mentioned by Tholkappiyar, the Neythal land is where the people engaged in sea and sea-related livelihoods resided. The people of the Neythal land, based on the environment there, consumed plant-based food items and seafood. This research aims to bring to light the medicinal properties resulting from consuming the plants and marine organisms found in the Neythal land.

Keywords: *Kethakai, Tharuviragam, Punnagam, Palakarai, Varaadi, Sogi.*

நெய்தல் நிலப்பொருட்களும் மருத்துவப் பயன்களும்

முனைவர் க. சிங்காரவேலு

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம்
சேர்க்காடு, வேலூர் – 632 115

மின்னஞ்சல் : tamilsingam80@gmail.com, அலைபேசி : 9486619899

ஆய்வுச் சுருக்கம்

திணை எனும் சொல் நிலம் என்னும் பொருளைக் கொண்டதாகும். தொல்காப்பியர் பாலை நிலத்தைத் தவிர்த்து நான்கு நிலங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். புறத்திணைகளைக் குறிப்பிடும்போது வஞ்சியின் புறமான அகத்திணையாக பாலை என ஐந்து நிலங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். பாலை நிலமானது குறிஞ்சி, முல்லை எனும் இரு நிலங்களின் இயல்பு திரிந்த தன்மையுடையது என்பதை சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுவதை அறிய முடிகிறது. தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட ஐந்து நிலங்களில் கடலையும் கடல் சார்ந்த வாழ்வியலை மேற்கொண்டவர்கள் நெய்தல் நில மக்கள். நெய்தல் நிலத்தின் மக்கள் அங்குள்ள சூழலின் அடிப்படையில் தாவர வகை உணவுப்பொருட்கள்,

கடல்சார் உயிரின உணவுப்பொருட்கள் போன்றவற்றை உண்டு வாழ்ந்தனர். நெய்தல் நிலத்தில் கிடைக்கும் தாவரங்களையும், கடல்வாழ் உயிரினங்களையும் உண்பதால் ஏற்படும் மருத்துவத் தன்மையை வெளிக்கொணர்வதாக இவ்வாய்வு அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள்

கேதகை, தருவிராகன், புன்னாகம், பலகறை, வராடி, சோகி,

முன்னுரை

“உடம்பை வளர்த்தேனே உயிரை வளர்த்தேனே” என்பது திருமூலரின் வாக்காகும். உயிர்நிலை பெற்றிருக்க உடல் அவசியம் ஆகும். உடல் நலமாயிருக்க உணவு அவசியமாகும். பழந்தமிழர்கள் தங்களது உடலுக்கும் நிலச்சூழலுக்கும் காலநிலைக்கும் ஏற்ற உணவுப்பொருட்களை உண்டு வாழ்ந்ததால் நோயின்றி நீண்ட நாள் வாழ முடிந்தது. உடல் வலிமையைத் தீர்மானிப்பதில் நிலம் தழுவிய சூழல் முக்கியப் பங்கு வகுக்கிறது. நெய்தல் நிலம் உப்புத்தன்மை நிறைந்த காரணத்தினால் குறைவான தாவர உணவுப்பொருட்களே விளைந்ததால் ஏனைய குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம் நிலங்களைச் சார்ந்தவர்களிடமிருந்து பண்டமாற்று முறையில் பெற்ற பொருட்கள் மூலமாக தங்களின் அன்றாட வாழ்க்கைமுறையை மேற்கொண்டனர். நெய்தல் நிலத்தில் தோன்றிய பொருட்கள் குறைவானதாயினும் மருத்துவத் தன்மை அதிகமாகவுள்ளது என்பதை மருத்துவ நூல்களோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

நெய்தல் நிலத் தாவரப்பொருட்களும் மருத்துவமும்

தாழை

தாழையின் அறிவியல் பெயர் *Pandanus odoratissimus*, Linn.F ஆகும். இதன் வேறுபெயர்களாக கண்டல், கேதகை, முடங்கல், முண்டகம், முகடக்கன் என அழைக்கப்படுகிறது.

“கைதை வேலி நெய்தலங் கானல்” (சிலம்பு 6.150)

“கைதையைத் தன்புனற் சேர்ப்பன்” (குறுந்.304.7)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் கைதை என்ற பெயரைத் தாழை கொண்டுள்ளதை அறியலாம்.

அலைநீர் தாழை அன்னம் பூப்பவும்” (சிறுபாண்.146)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் கடற்கரை ஓரங்களிலுள்ள உப்பங்களிகளிலும் நீர்நிலைகள் அருகிலும் வளரும் தன்மையுடையதை அறியலாம்.

தாழைப் பூவில் ஆண் பூ, பெண் பூ என்று இருவகை உண்டு. ஆண் பூ மணம் மிக்கதாகவும், பெண் பூ அன்னாசிப் பழம் போன்று வடிவம் கொண்டதாகவும் அமைந்திருக்கும். இவற்றுள் செந்தாழை, வெண் தாழை என்ற இரு வகை உண்டு.

பழங்காலத்தில் அம்மைநோய் வந்தபோது தாழம்பூவினைக் கட்டிவிட்டு கிருமிநாசினியாகப் பயன்படுத்துவர். தாழையில் இலை, பூ, சோறு, விழுது என அனைத்தும் மருத்துவப் பயன் மிக்கதாகும். தாழை விழுதானது பெண்களுக்கு ஏற்படும் மாதவிடாய் முறையை முறையாக ஏற்படுத்தும், பசித்தீயினை உண்டாக்கும், இரத்த சோகையை போக்கும் தன்மையுடையது, ஆண்மையை அதிகரிக்கும் தன்மையுடையது என்பதை,

“மடிச்சோற்றான் மங்கையர்க்கு மாதாந்தப் பூப்பாம்

வெடிச்சபூநற் பசியை விளைக்குந் – தடித்தமுனை

சுக்கிலத்தை நெய்யைத் துலவிக்குஞ் சோபையெனும்

அக்குலத்தை நீக்கும் அறி” (அ.கு.83)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

பனை

பனை கடற்கரையின் ஓரத்திலும் மணற்பாங்கான இடத்திலும் வளரம் தன்மையுடையது. பனையின் அறிவியல் பெயர் **Borassus flabellifer**, Linn ஆகும். இதனுடைய வேறுபெயர்களாக தாலம், கரும்புறம், ஏடகம், காமம், தருவிராகன், தாளி என்பதை அறிய முடிகிறது. சேர மன்னர்கள் தங்களுடைய அடையாள மாலையாக பனம்பூவை சூடியுள்ளனர். பனைக்கு போந்தை என்ற பெயரும் உண்டு. ஆண் பனை, பெண் பனை, கூந்தல் பனை, நாட்டுப்பனை, தாளிப்பனை, நிலப்பனை போன்ற பனை வகைகள் உள்ளதாக அபிதான சிந்தாமணி குறிப்பிடுகிறது.

“மூட பனையத்து வேர் முதலா” (புறம்.229)

“இரும்பனையின் குரும்பை நீரும்” (புறம்.-24)

என்ற பாடல் வரியின் மூலமும் குறுந்.பா 173, 248,372, கலித்.104, 138, 142 போன்ற சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் மூலம் பனைமரத்தைப் பற்றிய குறிப்புகளை அறிய முடிகிறது.

இதில் இலை, மட்டை, வேர், பூ போன்ற அனைத்தும் மருத்துவத்தன்மை உடையது. பனை மரத்திலிருந்து கிடைக்கும் நுங்கைத் தின்றால் வியர்க்குருவை நீங்கி, நல்ல பசியைத் தரும். செரிமானத் தன்மையைத் தூண்டும். கழிச்சல் நோயினை நீக்கும் என்பதை,

**“நீர்வார் வியர்க்குருவை நீக்குமன லாக்குந்தோற்
சார்வா மயஞ்சீதஞ் தானொழிக்குஞ் – சேர்வார்
விழிக்கரையாந் துஞ்சளிக்கு மென்சுரத மானே
கழிக்கரையாந் தாளியிளங் காய்” (அ.கு.229)**

பனங்கழங்கு தின்றால் மேகநோய்கள் தீர்ந்து, உடலுக்கு குளிர்செய்யும், அழகையும் தரும் என்பதை,

**“பனங்கிழங்கால் அத்திவெப்பு பன்மேகம் போகும்
இனுங்குளிர்ச்சி யோடழகும் எய்தும்” (அ.கு300)**

என்ற பாடலடியின் மூலம் பனைமரத்தின் சிறப்பினை அறியலாம்.

புன்னை

கடற்கரை ஓரங்களில் வளரும் தன்மையுடையது. இதன் அறிவியல் பெயர் *Calophyllum inophyllum* ஆகும். இதன் வேறு பெயர் புன்னாகம், நாகம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

“நெடுங்காற் புன்னை நித்திலும் வைப்பவும்” (சிறுபாண்.149)

என்ற பாடல் வரியின் மூலம் நீண்ட தாள்களையுடையதாகவும், இதன் அரும்புகள் முத்துக்கள் போல விளங்குகிறது என்பதை குறிப்பிடுகிறது. இம்மரத்தை வலையர்கள் வளைத்து புன்னைமரக் கொம்புகளை வெட்டி பந்தல் அமைத்துள்ளனர் என்பதை,

“கொடுங்காற் புன்னைக் கோடுதுமித் தியற்றிய

பைங்காய் தூங்கும் பாய்மணர் பந்தர்” (பெரும்பாண்.266-267)

என்பதை அறிய முடிகிறது. கடலில் இறாலைத் தின்ற நாரையானது புன்னை மரத்தில் தங்கியது என்பதை,

“கறவழங்கும் இரும்பெளவத்

திறவருந்திய இனநாரை” (பொருநர்.203-204)

என்ற பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது. நல்ல நிழல் தரும் மரமாகவுள்ளது என்பதை,

“பொலம் பூண் எவ்வி நீழல்” (அகம்.366)

என்ற பாடல் வரியின் மூலம் அறியலாம். புன்னைப் பூவானது சொறி
சிரங்கை நீக்குவதாகவும், மேகநோயினை நீக்கும் என்பதை,

**“புன்னைப்பூ பித்தமென்பர் போராடு வன்மேகம்
வின்னப் படர்ச்சித்த விப்பிரமம் – பின்னுங்
கரப்பான் சொறிசிரங்குங் காணா தகற்றும்
உரப்பாம் மயக்கமுண்டாக் கும்” (அ.கு369)**

என்ற பாடல் வரியின் மூலம் அறியலாம்.

அடும்பு

அடும்பு என்பது ஒரு வகையான படரும் கொடியாகும். இதனை
ஆட்டுக்கால் அடம்பு என்றும் குறிப்பிடவர் இது ஒரு இருவித்திலைத்
தாவரமாகும். கடற்கரையிலும், வறண்ட மணல் மேட்டிலும் வளரும்
இயல்புடையது. நெய்தல் நிலத்தில் இப்படரும் கொடி வளரும் என்பதை,

“குன்றோங்கு வெண்மால் கொடியடும்பு கொய்தும் (நற்.254)

என்ற பாடலடி குறிப்பிடுவதை அறியலாம். சிவபெருமான் இப்பூவினை தன்
தலையில் சூடியதாக திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் குறிப்பிடுவதை,

**“அடும்பும் கொன்றையும் வன்னியும் மத்தமும் துடும்பல்
செய் சடை தூமணி சோதியான்” (திருமுறை 5.84.96)**

என்ற பாடல் வரியின் மூலம் அறியலாம். சித்த மருத்துவத்தில் இது
கடலாறை, காட்டாறை என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இதன் பூவானது
உப்புத்தன்மையை நீக்கும் தன்மையுடையது. உடலின் கை, கால் வலி, வீக்கம்
போன்றவற்றை நீக்குவது, உடலில் உள்ள உப்புச்சத்தை நீக்குவதற்கும்
பயன்படுகிறது. சிறுநீர் பெருக்கியாகவும், சர்க்கரை நோயைத் தீர்க்கும்
தன்மையுடையதாகவும் இக்கொடி விளங்குகிறது.

ஞாழல்

நெய்தல் நிலத்தில் மிகுதியாக பூக்கும். வெண் சிறு கடுகு போல
நெய்தல் பூ அமைந்திருக்கும். இதன் அறிவியல் பெயர் *Senna sophora*
என்பதாகும். ஞாழல் பூவானது வலியில்லாத குழந்தைப் பேற்றிற்கும்,
தலைவலியைப் போக்கும் தன்மையுடையது.

ஞாழல் நெய்தல் நிலத்தில் கடற்கரையில் மணற்பாங்கான இடத்தில் நீர்
ஓடுகின்ற இடத்தில் நிழல் பரப்பித் தழைத்து வளரும் என்பதையும், இதன்
மலரின் முதிர்ந்த பூங்கொத்தை தலைமுடியில் கமழ முடிப்பர் என்பதை,

“ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பருள் நீர்க்கால்
கொழுநிழல் முதிர் இணர்கொண்டு
கழும முடித்து” (கலி.56.1-3)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

நெய்தல்

நெய்தல் மலரின் அறிவியல் பெயர் *Nymphaea violacea*, Lehm, என்பதாகும். ஆம்பல், குவளை, கொட்டி, நீலம், செங்கழுநீர் என்று வேறு பெயர்களைக் கொண்டுள்ளது. இவையனைத்தும் ஒரே குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை என்று குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் இலக்கிய வழக்கில் வெவ்வேறானவை என குறிப்பிடுவதை,

“பல் இதழ் நிலமொடு நெய்தல் நிகர்க்கும் (ஐங்.213)

“மா இதழ் குவளையோடு நெய்தலும் மயங்கி” (பட்.241)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் குவளை, நெய்தல் என்ற வேறு பெயர்களை அறிய முடிகிறது.

கடற்சார் பொருட்களும் மருத்துவமும் உப்பு

உப்பின் அறிவியல் பெயர் சோடியம் குளோரைடு ஆகும். உப்பு என்பது உணவின் அடிப்படை பொருளாகும். உப்பில்லா பண்டம் குப்பையிலே என்பது பழமொழியாகும். உப்பு தமிழரின் பண்பாட்டோடு தொடர்புடையதாகும். உப்பினை அகநானூற்றில் ‘வெண்கல் அமிழ்தம், கடல்விளை அமிழ்து’ என்று சிறப்பிப்பதன் மூலம் உப்பின் அருமையை உணர முடியும். நெல்லும் உப்பும் ஒரே மதிப்பில் இருந்ததாக அகநானூற்றில் குறிப்பிடுவதை,

“நெல்லும் உப்பும் நேரே ஊரி” (அகம்.390.8)

“நெல்லின் நேரே வெண்கல் உப்பு” (அகம்.140.7)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

உப்பு உருவாவதினை,

“கடு வெயில் கொதித்த கல்விளை உப்பு” (நற்.354.8)

என்று நற்றிணைப் பாடல் வரிகள் மூலம் உப்பு உருவான நிலை விளக்கப்படுகிறது.

உமணர்களிடமிருந்து பரதவர்கள் உப்பை விற்று நெல்லைப்பெற்றுக் கொண்டதை நற்றிணைப்பாடல்,

“தம்நாட்டு விளைந்த வெண்ணெல் தந்து

பிற நாட்டு உப்பின் கொள்ளைச் சாற்றி” (நற்.183)

என்ற நற்றிணைப் பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது.

உப்புப்பொருளானது உணவுகளுக்கு தேவையானது மட்டுமின்றி உணவை பாதுகாப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. உப்பின் பெருமை அறிந்த வள்ளுவரும்,

“உப்பு அமைந்தற்றால் புலவி அதுசிறிது

மிக்கற்றால் நீல விடல்” (திருக்குறள்.1302)

என்று உணவில் உப்பானது அளவானதாக இருக்க வேண்டும் அளவுக்கு மீறினால், உணவு பாதித்துவிடும் என்று தலைவன் தலைவியின் ஊடலை சாடுவதை அறிய முடிகிறது. உப்பானது கிருமி நாசினியாக பயன்படுவதோடு தைராய்டு போன்ற நோய்களை நீக்குவதாக அமைகிறது.

“அளத்திலுறை நல்லுப் பனல்வாதம் மாற்றுங்

களத்துநோய் தன்னைக் களையுங் கிளைத்தகப

ஆகடைய வல்லைநோய் அஷ்டகுன்ம மும்போக்குங்

காசினியுள் மாதே கூற்று” (அ.கு.385)

என்ற பாடல் மூலம் பித்த நோய், கல்லீரல் நோய், எட்டுவகையான குட்ட நோய்கள் போன்ற நோய்களை நீக்கும் என்பதை அறியலாம்.

மீன்

நெய்தல் நில மக்கள் தாங்கள் பண்டமாற்று முறையில் பெற்ற உணவுப்பொருட்களோடு அன்றாட உணவாக மீன் கருதப்படுகிறது. சங்க காலத்தில் அயிலை மீன், ஆரல் மீன், சுறா மீன், வரால் மீன், வாளை மீன் போன்ற மீன்களை சமையலில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அயிலை மீனை உணவில் பயன்படுத்தியதை,

“அயிலைத் துழந்த அம்புளிச் சொரிந்து” (அகம்.60)

என்றும், வரால் மீன் மற்றும் சுறா மீனை உணவில் பயன்படுத்தியதை,

“மோட்டிரு வரா அல் கோட்டு மீன் கொழுங்குறை” (புறம்.399)

என வரால் மீனையும் கோட்டு மீன் என சுறா மீனையும் குறிப்பிடுவதை அறியலாம்.

வாளை மீனை சமைத்ததை,

“வலையோர் தந்த இருஞ்சுவல் வாளை

நிலையோர் இட்ட நெடுநாண் தூண்டில்” (மலைபடு.455-456)

எனும் வரிகளில் குறிப்பிடுவதை அறிய முடிகிறது. வாளை மீனின் இறைச்சியானது உடலினை நன்கு வலிமை பெற செய்து ஆண்மையை பெருக்கும் தன்மையுடையது எனவும் காலநிலை மாறி வாளை மீனை உண்டால் உடலில் வாயுவைப் பெருக்கும் என்பதை,

**“ஆளை வளர்க்குமதி யாண்மைதனை யுண்டாக்கும்
வாளை வென்ற கண்மாதே வாயுவாம் – வேளை
யறியாம லுண்டால ணுகுமே வாதங்
குறியார்கள் வாளைக் குணம்” (ப.கு.சி.368)**

என்ற பாடல் மூலம் வாளை மீனின் மருத்துவ குணத்தை அறிய முடிகிறது.

மீனை வெயிலில் காய வைத்து கருவாடாகவும் பயன்படுத்தியதை,

**“வல் ஊற்று உவரி தோண்டி தொல்லை
முரவு வாய்க் குழிசி முரி அடுப்பு ஏற்றி
வாராது அட்ட வாடுணண் புழுக்கல்” (பெரும்பாண்.98-100)**

எனும் பெரும்பாணாற்றுப்படை வரிகள் மூலம் அறியலாம்.

நண்டு

நண்டு இதன் அறிவியல் பெயர் Brachyura என்பதாகும். இது களவன், குளிரன், நள்ளி, சுவைத்தால், அலவன் என்ற வேறு பெயர்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. நெய்தல் நிலத்தில் அவசியமான உணவுப்பொருளாகக் கருதப்படுகிறது. நண்டு கடலோரத்தின் தாழையின் வேரில் வளையமைத்து வாழும் நண்டு பற்றி குறிப்பிடுவதை,

**“தாழை வேரனை வீழ்துணைக் கிடுஉம்
அலவற் காட்டி நற்பாற் றிதுவென” (அகம்.380.6-7)**

என்ற பாடல் மூலம் அறியலாம். சங்க இலக்கியத்தில் நண்டு உணவில் சேர்க்கப்பட்டதை,

**“அவைப்புமாண் அரிசி அமலை வெண்சோறு
சுவைத்தாள் அலவன் கலவையோடு பெறுகுவீர்”
(சிறுபாண்.194-195)**

என்ற பாடலடிகள் மூலம் நண்டை உணவாகப் பயன்படுத்தியதை அறியலாம்.

நண்டு உணவானது பித்தத்தை அகற்றி எல்லா வகை பிணிகளையும் நீக்கி அதிக சிறுநீர் பெருக்கும் தன்மையுடையதாகவும், செரிமானத் தன்மையைத் தூண்டுவதாகவுமுள்ளது என்பதை,

“குன்மவலி வாதங் கொடுங்கரப்பா னுண்டாக்குஞ்

சன்மச் சொறியைத் தருவிக்கும் – பின்னு
முதிரக் கழிச்சறனை யோங்குவிக்கு மாதே
யதிரக் கடனண்டது” (அ.கு.675)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் நண்டின் மருத்துவத் தன்மையை அறியலாம்.

நத்தை

நத்தையின் அறிவியல் பெயர் *Rumina decollata* ஆகும். நத்தை ஊமைச்சி என்ற வேறுபெயராலும் அழைக்கப்படுகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் நத்தை நந்து, நொள்ளை எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை,

“கள்ளியங் காட்ட கத்திடை உழிஞ்சில்

உள்ளுள் வாடிய கரிமூக்கு நொள்ளை” (அகம்.353.7-8)

என்ற பாடல் அடிகள் குறிப்பிடுவதை அறியலாம். நத்தை பற்பமானது மூல நோய், செரிமாண நோய், சளி தொடர்பான நோய்களை நீக்கும் தன்மையுடையதாகும் என்பதை,

“நத்தைக் கறிதனக்கு நாடாது மூலமுத

லொத்தமல ரோகமெலா மோடுங்கா – ணித்தநித்தந்

தின்றாற் செரியாது தேடரிய தாதுவிர்த்தி

நன்றாகு மாதே நவில்” (அ.கு.673)

என்ற பாடலடிகள் நத்தையின் மருத்துவப்பயன்களைக் குறிப்பிடுவதை அறியலாம்.

பலகறை

கடலில் கிடைக்கும் ஒருவிதப் பொருள் பலகறை ஆகும். பலகறை இதன் அறிவியல் பெயர் *Cypraea moneta linn* (Marine shell) ஆகும். இது சோகி, சோவி, சோழி, சுவடி, வராடி போன்ற வேறு பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகிறது. பல நிறங்களை உடையதால் பலகறை என்றழைக்கப்படுகிறது.

“மண்ணிய கவடி சோகி வராடியே பலகறைப்பேர்” (அ.கு.674)

என்ற பாடல் அடிகள் குறிப்பிடுவதை அறியலாம். புளியின் விதை போன்றும், வாதுமையின் கொட்டையின் பருமன் அளவிலும் இருக்கும். மஞ்சள், சிவப்பு ஆகிய நிறங்களில் காணப்படும். வெண்ணிற பலகறையே மிகச் சிறந்ததாகும். இதனை பற்பம் செய்து பயன்படுத்தும்போது ஈளை நோய், கல்லீரல் சார்ந்த நோய்கள், காமாலை நோய் போன்ற நோய்களை

நீக்குவதோடு கண் சார்ந்த நோய்களையும் நீக்கும் தன்மையுடையது என்பதை,

“மந்தந்தா கங்கிரகணி மாவிடச் சுரங்கண்ணோய்
தொந்தம் பரிநாமச் சூலைகய – மித்த
வுலகறையைக் காலொடிவை யோடு நரைத்த
பலகறையை காணினியம் பார்” (அ.கு.675)

என்ற பாடல் மூலம் அறியலாம்.

சங்கு

Turb inella rapa என்பது சங்கின் அறிவியல் பெயராகும். நந்து, சுத்தி, நாகு, வளை, கம்பு, கோடு, வாரணம், இடம்புரி, சங்கம், தேவதத்தம் போன்ற வேறுபெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்திய கடற்கரையோரங்களில் அதிகமாக கிடைக்கிறது. இப்பி ஆயிரஞ் சூழ்ந்தது இடம்புரி என்றும், இடம்புரி சங்கு ஆயிரம் சூழ்ந்தது வலம்புரி என்றும், வலம்புரி ஆயிரம் சூழ்ந்தது சலஞ்சலம் என்றும் சலஞ்சலங்கள் ஆயிரம் சூழ்ந்தது பாஞ்ச சன்னியம் என்றும் குறிப்பிடுவர். சங்கில் பலவகை இருப்பினும் மருத்துவத்திற்கு பயன்படுவது ஊதுகின்ற சங்கே ஆகும். சங்கினால் செய்யப்படும் பற்பமானது கண்ணோய், இரத்த பித்த நோய், கபசன்னி நோய், குன்ம நோய் போன்ற நோய்களை நீக்கும் தன்மையுடையது என்பதை,

“கசிவா மிரத்த பித்தங் கண்ணோய்க ளேகும்
பசியாறும் வாதம் பறக்கு – மிசிவுடனே
தங்கு முளைவிரணத் தானகலு மேவெள்ளைச்
சங்கமது வுண்டாயிற்றான்” (அ.கு.641)

என்ற பாடல்களால் அறியலாம்.

முத்து

நவமணிகளில் ஒன்றாகவும் கடல்படு திரவியங்களுள் ஐந்தினில் ஒன்றாகவும் கருதப்படுகிறது. சிப்பியிலிருந்து முத்து பிறக்கின்றது. முத்தின் அறிவியல் பெயர் Pearl என்பதாகும். முரிவஞ்சி, தூலகம், சுக்கிரன், நித்திலம், தரனம், ஆழிவித்து, சங்கீன்றபிள்ளை, ஆதித்தன்சோதி போன்றவேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. முத்தானது ஐப்பசி மாதம் சுவாதி நட்சத்திரம் கூடிய சமயத்தில், கடலில் உள்ளிருக்கும் சிப்பிகள் வெளியில் தம் வாயைத் திறந்திருக்கும் காலத்தில் மின்னலுடன் பெய்யும் மழைத்துளி

அச்சிப்பிகளில் விழ வாய் மூடி உள்ளிறங்கி சூல் கொண்டு எழுபவையே உயர்வான முத்துக்களாகும். முத்துப் பிறக்கும் இடங்களாக சிலர் இருபத்து ஒரு இடங்களையும், சிலர் பதின்மூன்று இடங்களையும் குறிப்பிடுவர். முத்து பற்பமானது எலும்புக் காய்ச்சல், உடல் வன்மை குறைவு, ஆண்மை குறைவு, பித்த நோய்கள் போன்றவற்றை நீக்கும் தன்மையுடையது என்பதை,

**“அத்திசுரம் சோபை யருசிதூர்ப்ப லம்கண்ணோய்
பித்துவிடஞ் சீதளநோய் பேசுகபம் – கத்தத்
தயிரியநட் டத்தோடு தாதுநட்ட மும்போம்
உயிருறுநன் முத்திருந்தா லோது” (அ.கு.494)**

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

பவழம்

பவழம் இதை பவளம் என்பர். பவழத்தின் அறிவியல் பெயர் **Coral** என்பதாகும். துகிர், துப்பு. பிரவாளம், வித்துருமம் போன்ற வேறு பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகிறது. கடலில் வாழும் உயிரினங்களில் ஒரு வகை நுண்ணுயிரியின் புறக்கூடே பவழம் என்று குறிப்பிடுவதை அறிய முடிகிறது.

பவழமானது மருத்துவ குணங்கள் நிறைந்தவை. பவழம் தோடம், கபம், சன்னிபாதசுரம், இருமல், விட சந்துக்களினால் உண்டாகும் காய்ச்சல், தாது நட்டம், தாகம், நாவினலுண்டாகும் சுரசுரப்பு ஆகியவை நீங்கும் என்பதை,

**“சுரதோடம் ஐயமுத் தோடசுரங் காசம்
அருசிகீ டத்தாலாம் ஆலம் – பெருவிந்து
நட்டம் அதிதாகம் நாவறட்சி போமொளியுங்
கிடும் பவழத்தாற் கேள்” (அ.கு.464)**

என்ற பாடலடிகள் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறியலாம்.

கிளிஞ்சல்

கிளிஞ்சல் இதன் அறிவியல் பெயர் **Ostrea edults linn common oyster shell** என்பதாகும். சுத்தி, ஏரல் எனும் வேறு பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகிறது. கிளிஞ்சலில் சிறுகிளிஞ்சல், பெருங்கிளிஞ்சல் என இருவகை உண்டு. கிளிஞ்சல் பற்பமானது மேக நோய்களைப் போக்கும் தன்மையுடையதாகும். மேகநோய்கள், ரோக நோய்கள் போன்றவற்றைப் போக்கும் என்பதை,

**“பொய்யடா மற்றதெல்லா மதுமே கம்போம்
புகலிறுதிக் கயரோகம் போகு மப்பா” (கொங்கணர் 300)**

எனும் கொங்கணர் முந்நாறு பாடல் மூலம் அறியலாம்.

முடிவுரை

ஐவகை நிலங்களில் நெய்தல் நில மக்களுக்கு விளைபொருட்கள் அதிகம் இல்லாததால் பண்டாற்று முறையில் மற்ற நிலங்களில் இருந்து பெற்ற விளைபொருட்களை கொண்டு தங்களின் அன்றாட வாழ்வை மேற்கொண்டுள்ளனர். நெய்தல் நிலத்தில் உணவுப்பொருட்கள் பெரும்பாலும் கடல் சார்ந்த பொருட்களாகவே அமைந்துள்ளது.

நெய்தல் நிலத்தாவரங்கள் மற்றும் கடல்சார் பொருட்கள் மருத்துவ குணம் நிறைந்தவை ஆகும். நெய்தல் நிலத்தாவரங்களான தாழை, பனை, புன்னை, அடும்பு, ஞாழல், நெய்தல் போன்ற தாவர வகைகள் அந்நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் உப்புத்தன்மையினால் ஏற்படும் தீங்குகளைக் குறைப்பதாக இருந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

தாழையை அம்மைநோய்க்கு கிருமிநாசினியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பனையின் அனைத்து பகுதிகளும் மருத்துவத்திற்கு பயன்படுகிறது. பனையின் நுங்கைத் தின்றால் வியர்க்குரு போக்குவதையும், செரிமான பிரச்சனைகளை சரிசெய்வதையும் அறிய முடிகிறது. புன்னைப் பூவானது சொறி சிரங்கை நீக்கும் என்பதையும், மேக நோயினைத் தீர்க்கும் என்பதையும் சித்த மருத்துவ நூல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது. அடும்பு உடலின் கை, கால் வலி, வீக்கம் ஆகியவற்றை நீக்குகிறது. மேலும் உடலிலுள்ள உப்பு சத்தை நீக்குவதற்கும் பயன்படுகிறது. ஞாழல் குழந்தைப்பேற்றின் போது ஏற்படும் வலியைக் குறைக்கவும், தலைவலியைப் போக்குவதற்கும் பயன்படுவதை அறிய முடிகிறது.

கடல்சார் பொருட்களாகிய உப்பு, மீன், நத்தை, நண்டு, சங்கு, முத்து, பவழம், பலகறை, கிளிஞ்சல் போன்றவைகளும் நெய்தல் நில மக்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்தியதன் மூலம் கடல்சார் பொருட்கள் மருத்துவத்திற்கு பயன்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

நெய்தல் என்பது கடல் சார்ந்த உவர்நிலம் ஆகும். உவர்ப்புத் தன்மை இந்நிலத்தோடு தொடர்புடையது. உப்பு எந்தவொரு உணவுப்பொருளையும் வீணாக்காமல் பாதுகாப்பதற்கு பயன்படுகிறது. நெய்தல் நில மக்கள் உப்பின் தன்மையை அறிந்து மீனைப் பதப்படுத்தி கருவாடாக்க உப்பினைப் பயன்படுத்தியதன் மூலம் உணவுப்பொருளை பாதுகாப்பது, பக்குவப்படுத்துவது போன்ற அறிவியல் சிந்தனையைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

நெய்தல் நிலத்தில் மீன் வகைகளான அயிலை, வரால், வாளை ஆகிய மீன்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளதன் மூலம் மீன்களின் மருத்துவத் தன்மையை நெய்தல் நில மக்கள் அறிந்தே உண்டனர் என்பதை சித்த மருத்துவ நூல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது. முத்து, பவளம், சங்கு, கிளிஞ்சல் போன்றவற்றை அனுபவத்தின் வாயிலாக மருத்துவத் தன்மையுடையதாக இருந்ததை அறிந்தே அவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

பார்வை நூல்கள்

1. தியாகராஜன், இரா., குணபாடம் தாது சீவ வகுப்பு, 1952, இந்திய மருத்துவம் மற்றும் ஓமியோபதித் துறை, சென்னை.
2. முருகேச முதலியார், க.ச., குணபாடம் மூலிகை வகுப்பு, 1936, இந்திய மருத்துவம் மற்றும் ஓமியோபதித் துறை, சென்னை.
3. பிரியா பாஸ்கர், சுவையான சங்க கால தமிழர் சமையல், 2005, கண்ணதாசன் பதிப்பகம், தி.நகர், சென்னை – 17.
4. புலியூர் கேசிகன், சங்க இலக்கிய தொகுதி, சாரதா பதிப்பகம், 2010, சென்னை.
5. மாதையன், பெ., அகத்திணைக் கோட்பாடும் சங்க அகக்கவிதை மரபும், 2010, பாவை வெளியீடு, இராயப்பேட்டை, சென்னை – 14.

Reference Books

1. Thiagarajan, R., Gunapaadaam Thaadh Seeva Vaguppu, 1952 Indian Medicine, Derpartment of Homoeopathy, Chennai.
2. Muruges Mudaliyar, K.S., Gunapaadam Mooligai vaguppu, 1936, Indian Medicine, Derpartment of Homoeopathy, Chennai.
3. Priya Bhaskar, Suvaiyana sanga kaala Thamizhar Samayal, 2005, Kannadasan Padhipagam, T-Nagar, Chennai -17.
4. Puliyur Kesigan, Sanga Ilakkiya Thogudhi, 2010, Saaradha Padhipagam, Chennai.
5. Maadhaiyan, P., Agathinai Kotpadum Sanga Aga Kavidhai Marabum, 2010, Paavai Veliyeedu, Royapettah, Chennai-14.

ஆசிரியர் பங்களிப்பு அறிக்கை: எதுவுமில்லை.

ஆசிரியர் ஒப்புதல் வாக்குமூலம்: எதுவுமில்லை.

ஆசிரியர் பிரகடனம்: இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் உள்ளடக்கம் மற்றும்
ஆசிரியர்த்துவத்தில் எந்தவிதமான போட்டி நலன்களும் இல்லை என்று நான்
அறிவிக்கிறேன்.

உரிமம்

பதிப்புரிமை (c) ஆசிரியர்

கட்டுரையின் உள்ளடக்கம் கிரியேட்டிவ் காமன்ஸ் அட்ரிபியூஷன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின்
கீழ் உரிமம் பெற்றது.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration :I declare that there is no competing interest in the content and authorship of
this scholarly work.

License

Copyright (c) Author

The content of the article is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).